

# Flirt med främlingsfientlighet

Så har Reinfeldt talat om solidaritet med krigets offer och det känns ju väldigt bra när Sveriges statsminister uttrycker sig så. Och jag har alltid tyckt att Reinfeldt varit trovärdig när han har talat mot rasism och främlingsfientlighet.

Men det finns något annat som får det att vända sig i magen på mig.

Att han talar om att solidaritet kostar är i sig inte fel. Solidaritet är ju enkelt om det inte kostar en något, den verkliga solidariteten förutsätter ju att man också ger något. Men ändå, varför talar han enbart om utgiftssidan och varför räknar han ihop flera års utgifter så att det ser ut som en väldigt stor budgetpost?

Som aktiv politiker så vet han ju mycket väl att invandringen har såväl utgifts- som intäktsposter. Varför talar han bara om utgifterna?

Det är ju så att vi människor både kostar samhället och bidrar till samhället. Vi kostar samhället ganska mycket våra första levnadsår, förskola, skola, föräldralediga föräldrar och vi kostar ännu mer i livets slutskede. De verkligt dyra är 90+. Åren emellan så bidrar vi till samhället.

Några behöver stöd också dessa år mellan barndomen och ålderdomen. Det kan handla om introduktion i det svenska samhället, det kan handla om sjukdom, ibland både och, särskilt om människor kommer med svåra krigsupplevelser.

Men Sverige har en enorm arbetskraftsbrist framför sig inom vård och omsorg, inom bygg- och infrastruktursatsningar. Vi behöver människor med olika kunskaper. Organiserar vi vårt samhälle så att alla kommer i arbete går vi med vinst eller

jämnt upp när vi tar emot nya – vare sig de kommer som flyktingar eller arbetskraftsinvandrare – eller är infödda svenskar.

Varför säger inte statsministern det?

Och än mer, varför säger inte pressen något om att vi har en utrikesminister som hade ett direktuppdrag att få EU:s länder med på USA:s invasion av Irak. En utrikesminister som talar tyst om att vi i Ukraina för första gången sedan andra världskriget har nazister i en regering. En utrikesminister som suttit i Lundin Oils styrelse, en av de värsta exploatörerna i Afrika. Vår utrikespolitik får oss att skämmas för Sverige och Olof Palme vrider sig säkert i sin grav.

Den oro som är i världen har man så gott man kunnat bidragit till. Nu vill man exploatera den politiskt på hemmaplan. Allt för att rikta sökarljuset från sina misslyckanden när det gäller välfärden.

Men kommer verkligen moderaterna vinna något på det?

Vi vet från Danmark att varje försök att tränga in på främlingsfientliga partiers mark leder till att man stärker dem. Moderaterna vet det väl och har därför undvikit att göra det. Men uppenbarligen ser man hellre Sverigedemokraterna i en vågmästarroll än att rödgröna får majoritet.

Jag har aldrig trott att moderaterna inte vet vad de gör. De vet väldigt väl vad de gör.

Varför den moderata riksdagspolitikerns försöksballong om man kan förbjuda tiggeri? Ingen riksdagspolitiker agerar utan partiledningens tillstånd.

De kommande veckorna innan valet inger mig oro.

**Carin**

Läs även – [Ekonomi och invandring på dagordningen](#), Sundells siffror. DN